

се разваля; отъ начало задухалъ единъ слабъ вѣтъръ, който отъ сетнѣ до толкова се усилилъ, щото морето се силно развълнувало, и кораба отъ силнитѣ тласкания на морскитѣ вълни, се разбилъ. Всичката стока и другитѣ нѣща на новитѣ търговци и на тѣхнитѣ съпътници отишли на морското дъно. Но за щастие, една дъска отъ разбития корабъ плувнѣла отъ горѣ, новитѣ трима търговци се качили на неѣ и така вѣтърътъ ги отнесълъ до морския брѣгъ, отъ гдѣто тѣ излѣзли на сухо.

Отъ това врѣме на сетнѣ новитѣ търговци за всѣкога се раздѣлили. Прилѣпътъ—прѣди да почнѣтъ да търгуватъ—и той, като всичкитѣ животни, деня хвърчалъ, а нощя спялъ; но слѣдъ като се избавили отъ морето, той захванжлъ нощя да хвърчи, а деня да спи. Това той правилъ така, защото го било страхъ да не би да го види заемодавецътъ му, та да си иска паритѣ, що му билъ далъ съ лихва. Дивата гжска и тя напредъ живѣла на всѣкждѣ, но отъ послѣ захванжла да живѣе сѣ край морския брѣгъ, за да чака, кога морето ще исхвърли на сухо скжпоцѣнитѣ ѣ камъни, та да си ги вземе. И капината отъ напредъ живѣла на всѣкждѣ по сухата земя, но отъ послѣ тя започнѣла да живѣе сѣ край пжтищата; и когато минѣлъ нѣкой чловѣкъ покрай нея, тя го опъвала съ бодлитѣ си по дрѣхитѣ, за да види дали не е нейната.

